

Ξενώνας στο Πήλιο, με εγκαταστάσεις υποδοχής εργαστηρίων

Φοιτητής: Μανωλέσσος Αντώνιος
Επιβλέπων: Δημήτρης Φιλιππιτζής

Φοιτητής: Μανωλέσσος Αντώνιος

Επιβλέπων: Φιλίππιτζής Δημήτρης

Ξενώνας στο Πήλιο, με εγκαταστάσεις υποδοχής εργαστηρίων.

Εργαστήρι, σύμφωνα με την κλασσική έννοια της λέξεως, είναι ένας στεγασμένος χώρος, καλλιτεχνικής ή χειρωνακτικής εργασίας. Στον χώρο αυτό, περιέχονται τα εργαλεία και τα υλικά που θα χρησιμοποιήσει μια ομάδα ανθρώπων, με σκοπό την δημιουργία ή/και την μάθηση.

Τα τελευταία χρόνια, με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, όσον αφορά την επικοινωνία (κινητή τηλεφωνία, internet) και τις μετακινήσεις (αυτοκίνητο), το «εργαστήρι» αρχίζει να αφορά όλο και λιγότερο κάποιον συγκεκριμένο χώρο, αλλά εστιάζει περισσότερο στον άνθρωπο, στους συμμετέχοντες δηλαδή του εργαστηρίου, στην αλληλεπίδρασή μεταξύ τους, και στην ίδια τη διαδικασία της μάθησης.

Παράλληλα, αρχίζει να αποκτά έναν πιο άμεσο χαρακτήρα, που βασίζεται στην απότομη εναλλαγή περιβάλλοντος, προγράμματος, κοινωνικού κύκλου, και εν τέλει βιωμάτων. Έτσι, παρατηρούμε την τέλεση εργαστηρίων σε απομονωμένα χωριά, σε μοναστήρια, σε παλιές αποθήκες, ή και στην ύπαιθρο, σε χώρους που δεν ήταν αρχικά σχεδιασμένοι να υποδεχτούν μια τέτοια δραστηριότητα. Ένα από τα επακόλουθα αυτού του εναλλακτικού τρόπου/τόπου μάθησης και διαβίωσης, είναι η συμμετοχή ανθρώπων, που δεν είχαν σχέση εξ' αρχής με το εργαστήρι καθ' αυτό, αλλά ενσωματώνονται στην πορεία μέσω του ρόλου που παίζουν στην κοινότητα.

Προσπαθώντας λοιπόν να αποδώσουμε έναν σύγχρονο ορισμό στη λέξη «εργαστήρι» θα λέγαμε ότι είναι η σύσταση - δημιουργία μιας ομάδας - κοινότητας με κεντρικό άξονα το θέμα του εκάστοτε εργαστηρίου. Η κοινότητα αυτή αποτελείται πολλές φορές από άτομα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους, τόσο κοινωνικά, όσο και ακαδημαϊκά, και πραγματώνεται σε περιβάλλοντα που προτείνουν έναν εναλλακτικό τρόπο αντίληψης της καθημερινότητας. Τα οφέλη που αντιλούνται από ένα τέτοιο είδος εργαστηρίου, δεν απορρέουν μόνο από τα μαθήματα καθ' αυτά, αλλά και από τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ συμμετεχόντων και τρίτων.

Στα πλαίσια αυτής της ερμηνείας, επιχειρείται στην παρούσα διπλωματική εργασία, ο σχεδιασμός ενός χώρου φιλοξενίας, που θα παρέχει όχι μόνο τις εγκαταστάσεις φιλοξενίας και εργαστηρίων, αλλά παράλληλα θα αποτελεί και ο ίδιος, μέσω του σχεδιασμού του, μια βάση για την προώθηση και ανάπτυξη των διαπροσωπικών σχέσεων.

Student: Antonios Manoleosos
Professor: Dimitris Filippitzis

Hostel in Pelion, with facilities for the host of workshops.

With the traditional meaning of the word, workshop is a covered space, where artistic and/or labor action takes place. This place holds all the tools and materials that the participants will use, to create and learn.

The last years, we have witnessed a change in the meaning of the word “workshop”. With the recent boom of technology, concerning communication (cell phones, internet) and transportation (internal combustion), the word now starts to disconnect from space and focuses more to the human, the participants of the workshop, their interaction, and the way they learn from each other.

Also, we witness workshops that are being performed in unusual places, such as monasteries, old warehouses, in remote villages or even in the countryside. This kind of workshops, take their participants out of their everyday life, and mixes them with people that have a very different social or academic status.

If we tried to give a contemporary meaning to the word “workshop”, we could say that is the creation of a community that uses the subject of the workshop as a central axis for everyday living.

The benefits of such a practice, can be found not only in the lessons themselves, but also and perhaps more importantly, in social interactions between the participants.

In such a context, this thesis, attempts the design of a hostel, a welcoming place, which not only offers the facilities for the host of workshops, but also, through its own planning, offers a ground for the creation and evolution of social relations.

1. Εισαγωγή

Εργαστήριο, σύμφωνα με την κλασσική έννοια της λέξεως, είναι ένας στεγασμένος χώρος, καλλιτεχνικής ή χειρωνακτικής εργασίας.

Στον χώρο αυτό, περιέχονται τα εργαλεία και τα υλικά που θα χρησιμοποιήσει μια ομάδα ανθρώπων, με σκοπό την δημιουργία ή/και την μάθηση.

Τα τελευταία χρόνια, με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, όσον αφορά την επικοινωνία (κινητή τηλεφωνία , internet) και τις μετακινήσεις (αυτοκίνητο), το «εργαστήριο» αρχίζει να αφορά όλο και λιγότερο κάποιον συγκεκριμένο χώρο, αλλά εστιάζει περισσότερο στον άνθρωπο, στους συμμετέχοντες δηλαδή του εργαστηρίου, στην αλληλεπίδρασή μεταξύ τους, και στην ίδια τη διαδικασία της μάθησης.

Παράλληλα, αρχίζει να αποκτά έναν πιο άμεσο χαρακτήρα, που βασίζεται στην απότομη εναλλαγή περιβάλλοντος, προγράμματος, κοινωνικού κύκλου, και εν τέλει βιωμάτων. Έτσι, παρατηρούμε την τέλεση εργαστηρίων σε απομονωμένα χωριά, σε μοναστήρια, σε παλιές αποθήκες, ή και στην ύπαιθρο, σε χώρους που δεν ήταν αρχικά σχεδιασμένοι να υποδεχτούν μια τέτοια δραστηριότητα.

Ενα από τα επακόλουθα αυτού του εναλλακτικού τρόπου/τόπου μάθησης και διαβίωσης, είναι η συμμετοχή ανθρώπων, που δεν είχαν σχέση εξ' αρχής με το εργαστήριο καθ' αυτό, αλλά ενσωματώνονται στην πορεία μέσω του ρόλου που παίζουν στην κοινότητα.

Προσπαθώντας λοιπόν να αποδώσουμε έναν σύγχρονο ορισμό στη λέξη «εργαστήριο» θα λέγαμε ότι είναι η σύσταση - δημιουργία μιας ομάδας - κοινότητας με κεντρικό άξονα το θέμα του εκάστοτε εργαστηρίου. Η κοινότητα αυτή αποτελείται πολλές φορές από άτομα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους, τόσο κοινωνικά, όσο και ακαδημαϊκά, και πραγματώνεται σε περιβάλλοντα που προτείνουν έναν εναλλακτικό τρόπο αντίληψης της καθημερινότητας. Τα οφέλη που αντλούνται από ένα τέτοιο είδος εργαστηρίου, δεν απορρέουν μόνο από τα μαθήματα καθ' αυτά, αλλά και από τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ συμμετεχόντων και τρίτων.

Στα πλαίσια αυτής της ερμηνείας, επιχειρείται στην παρούσα διπλωματική εργασία, ο σχεδιασμός ενός χώρου φιλοξενίας, που θα παρέχει όχι μόνο τις εγκαταστάσεις φιλοξενίας και εργαστηρίων, αλλά παράλληλα θα αποτελεί και ο ίδιος, μέσω του σχεδιασμού του, μια βάση για την προώθηση και ανάπτυξη των διαπροσωπικών σχέσεων.

2. Τοποθεσία

Το οικόπεδο της πρότασης βρίσκεται στο νοτιοανατολικό Πήλιο, σε κοιλάδα που σχηματίζεται από τον ποταμό Αράπη. Βρίσκεται σε μικρή απόσταση από το χωριό της Αργαλαστής και την παράλια της Πάλτση. Αποτελείται από μια επίπεδη ακάλυπτη έκταση (ξέφωτο) ,διεύθυνσης από Ν.ΝΔ προς Β.ΒΑ, με μήκος περίπου 120 μέτρα, και κειμενόμενο πλάτος, από 15 έως και 30 μέτρα. Στα δυτικά της έκτασης αυτής ξεκινά πλαγιά ενώ στα ανατολικά της, βρίσκεται ο ποταμός Αράπης, σε επίπεδο χαμηλότερο κατά 2 μέτρα . μεταξύ του κτήματος και του ποταμού, σχηματίζεται όριο από συστοιχία πλατάνων, ύψους από 10 έως και 20 μέτρων. Η πρόσβαση στον χώρο γίνεται από τα βόρεια, μέσω αγροτικού δρόμου.

3. Κτήριο

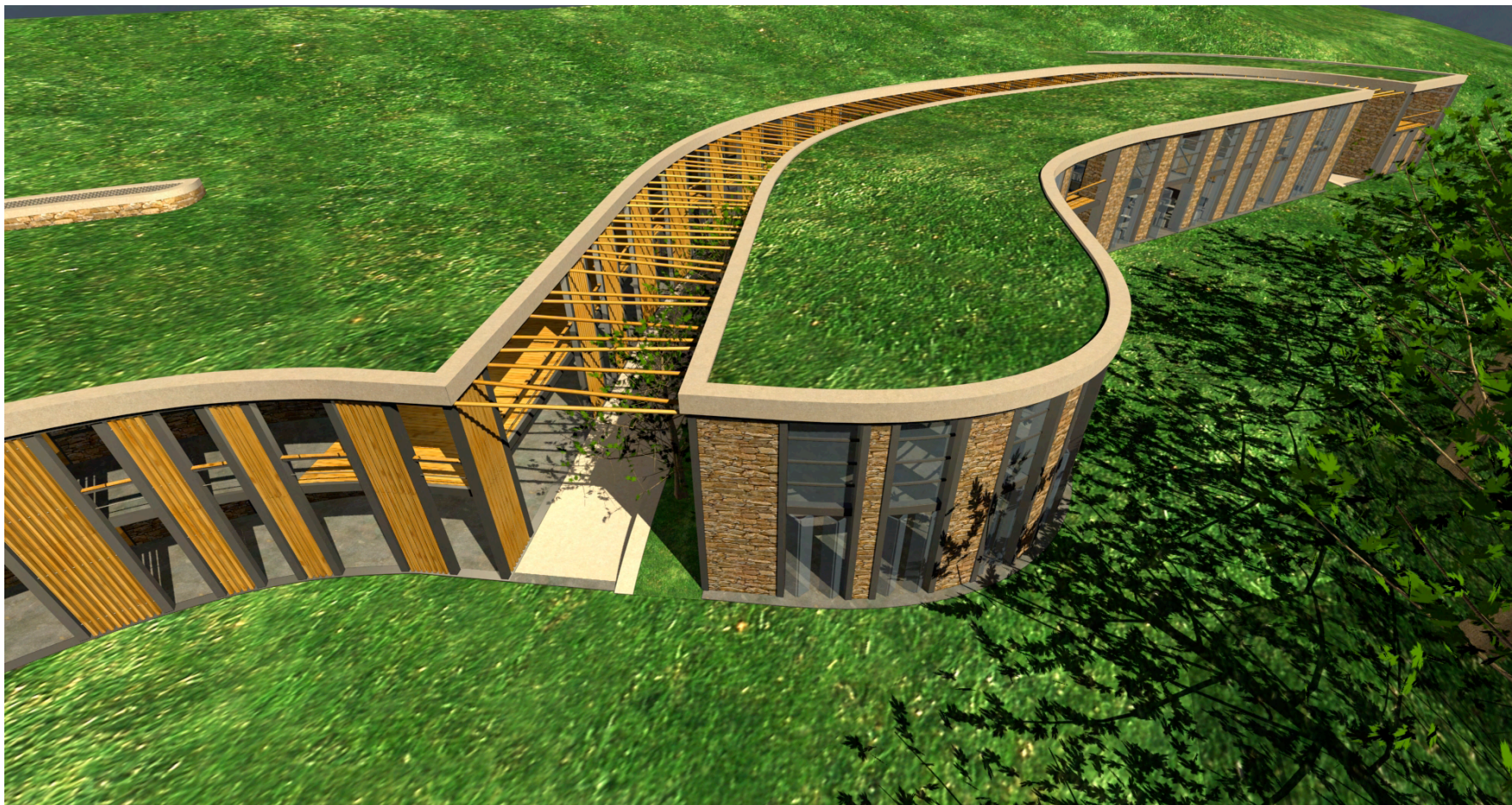
-Μορφή -

Βασικό στοιχείο του σχεδιασμού, υπήρξε η πρόθεση να παραμείνει ακάλυπτη όσο το δυνατόν μεγαλύτερη έκταση. Επίσης, το κτήριο θα έπρεπε να βρίσκεται σε αρμονία με το περιβάλλον του, και να πληροί κάποιες βασικές βιοκλιματικές αρχές. Ετσι, σύμφωνα με αυτές τις προϋποθέσεις, το κτήριο προσκολλάται στην πλαγιά, και στη συνέχεια καλύπτεται από αυτήν.

Το συγκροτημα αποτελείται από έναν κύριο όγκο, που αναπτύσσεται κατά μήκος του οικοπεδου, με μετωπο προς το ποταμι, κι έναν δευτερευον ογκο, παραλληλο με τον πρωτο, που αποκολαται από αυτον, δημιουργοντας αναμεσα τους στοα πλατους 6 μετρων.

Ετσι, σαν βασικες χαραξεις για την μορφη του κτιριου χρησιμοποιηθηκαν οι ισουψεις της πλαγιας, ενώ η στοα μιμειται την ροη του ποταμου, και το περασμα που δημιουργειται αναμεσα στους λοφους, καθως αυτος κυλαει προς τη θαλασσα.

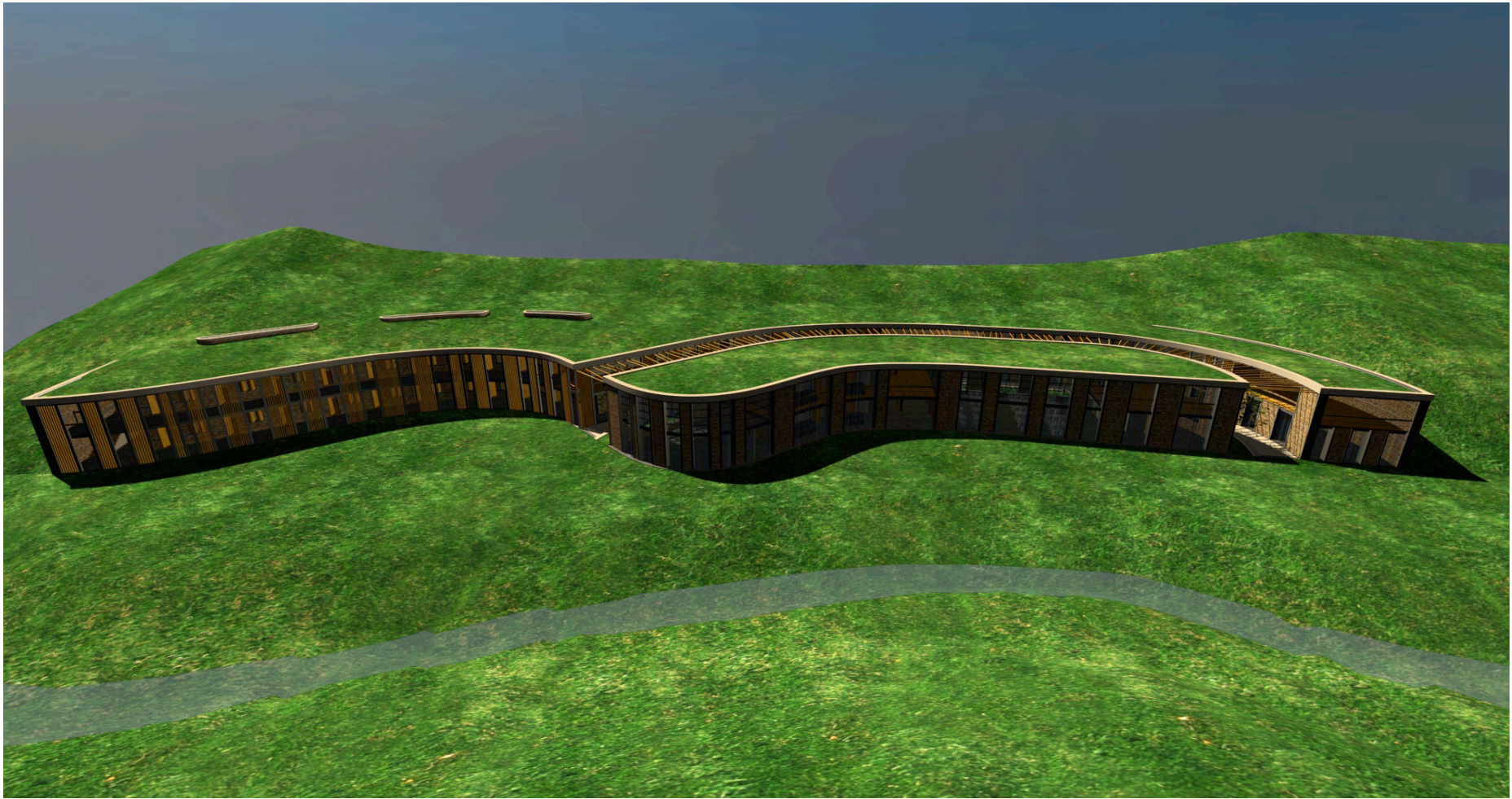
Η πρόσοψη του συγκροτήματος βρίσκεται σε διαρκή διάλογο με το οριο-μέτωπο που δημιουργουν οι πλατανοι. Η κυρια επιφανεια διασπαται σε πλήθος ανομοιομορφων κάθετων στοιχειων, αποτελούμενων απο γηινα υλικά (πέτρα, ξύλο), και αποτελουν μ αυτόν τον τροπο ένα ειδος καθρέπτη, που αντικατοπτρίζει την συστοιχία των δέντρων.

- Κατασκευαστικά – Υλικά -

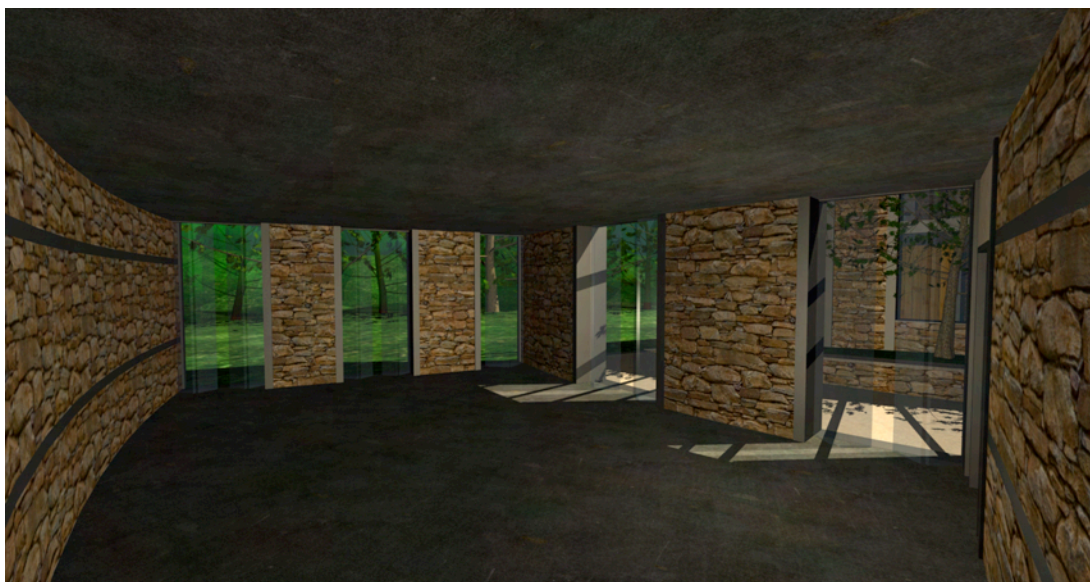
Τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή είναι:

- Πέτρινα τοιχία και μεταλλικός σκελετός ως φέρων οργανισμός
- οπλισμένο σκυρόδεμα για τις πλάκες,
- ξύλο για σκίαση και διάθλαση των ηχητικών κυμάτων, και
- θερμομονωτικά πινέλα Ecopanel σε συνδυασμό με ηχομονωτικό πυρήνα για τα εσωτερικά χωρίσματα.

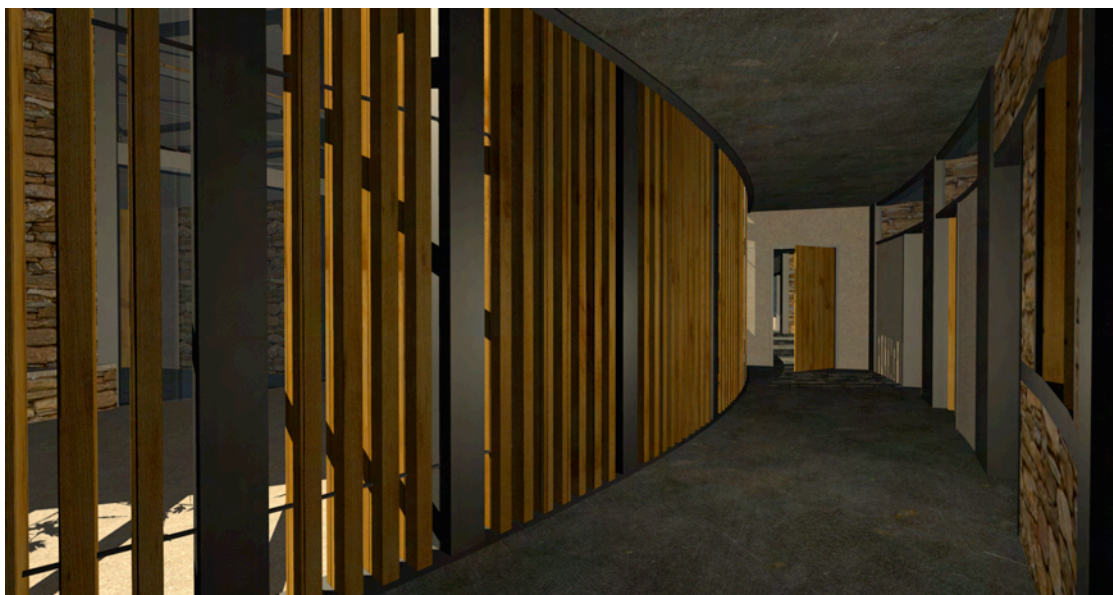
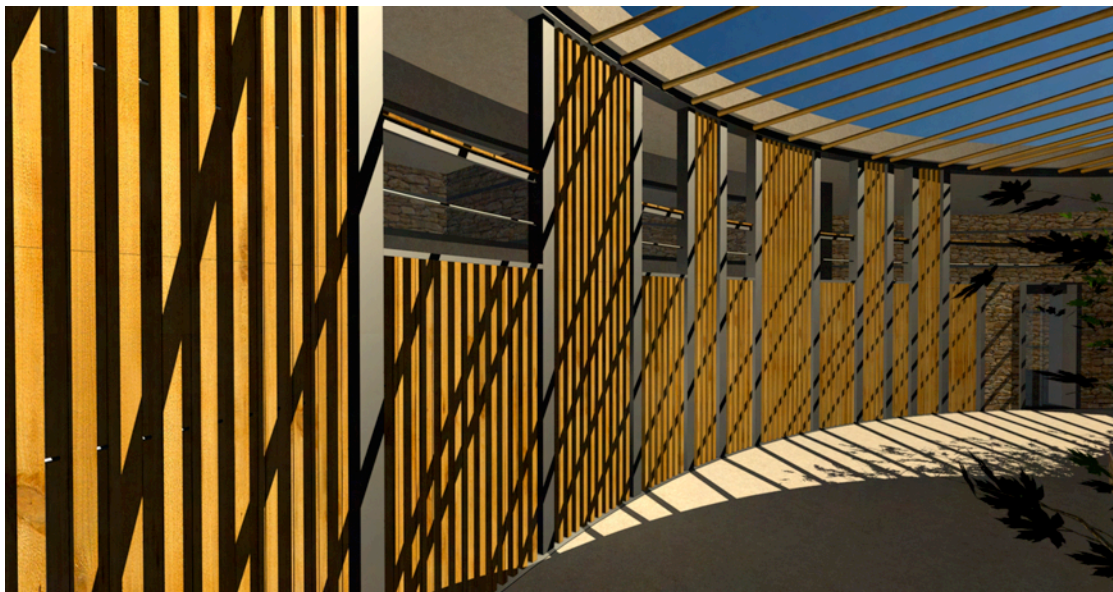
- Χώροι -

Οι χώροι κατανέμονται στην κατοψη, με βάση τον χαρακτήρα τους (δημόσιος ή προσωπικός) και την ισοροπία ανάμεσα στην κοινωνικότητα και την απομόνωση που αναζητάται σε κάθε περίπτωση. Έτσι, στα βορεια έχουμε τους χώρους έντονης κοινωνικής δραστηριότητας, στο κεντρο τους χώρους εργαστηριων, και στα νοτια τα κελιά όπου φιλοξενούνται οι συμμετεχοντες.

-Αίθουσα Υποδοχής

Αποτελεί έναν διαμπερή χώρο όπου ο επισκεπτής μπορεί να πληροφορηθεί για την διαμονή του.

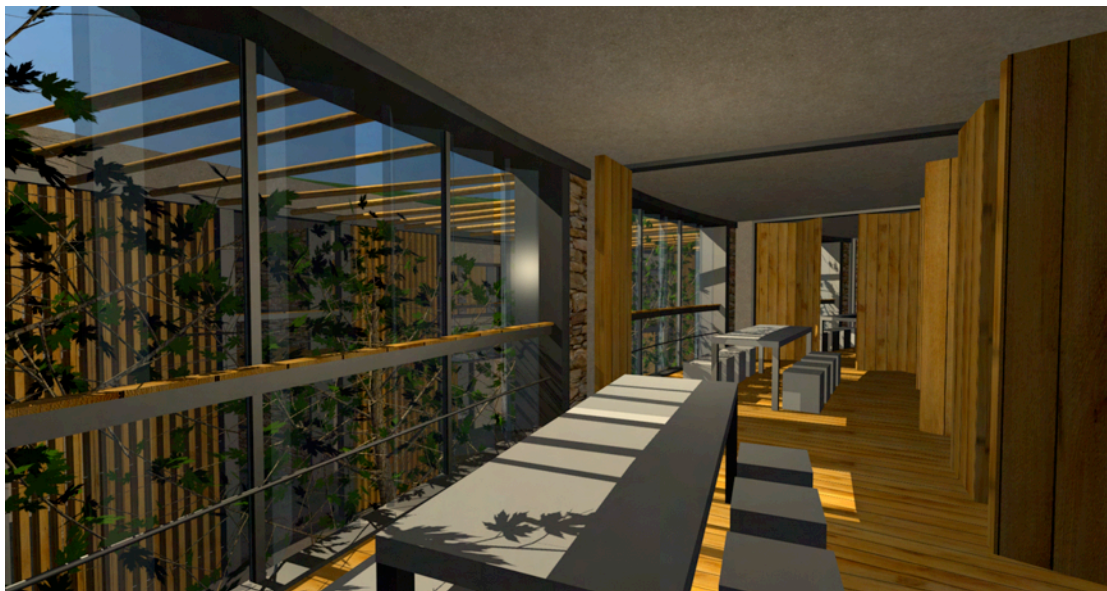
-Κελιά Εθελοντών

Αποτελούν ένα είδος παρασπιτου, αποτελούμενου από 4 δίκλινα δωματια-κελια, με εξωτερικες τουαλετες και λουτρα, που προοριζονται για τους εθελοντες ή υπαλληλους που εργαζονται για την διοργανωση του εργαστηριου.

-Κελιά

Υπάρχουν 20 κελιά με ατομική τουαλέτα και λουτρό. Καθ'ένα, μπορεί να φιλοξενήσει από 2 έως και 4 άτομα. Πέρα από την ανάγκη εξοικονόμησης χώρου, ο σχεδιασμός των κελιών, έγινε με βασική αρχή τον ελάχιστο χρόνο παραμονής σε αυτά. Ο φιλοξενούμενος προτρέπει να μην παραμένει στο δωμάτιο του, παρα μόνο για λόγους αναπαυσης και προσωπικής υγιεινής.

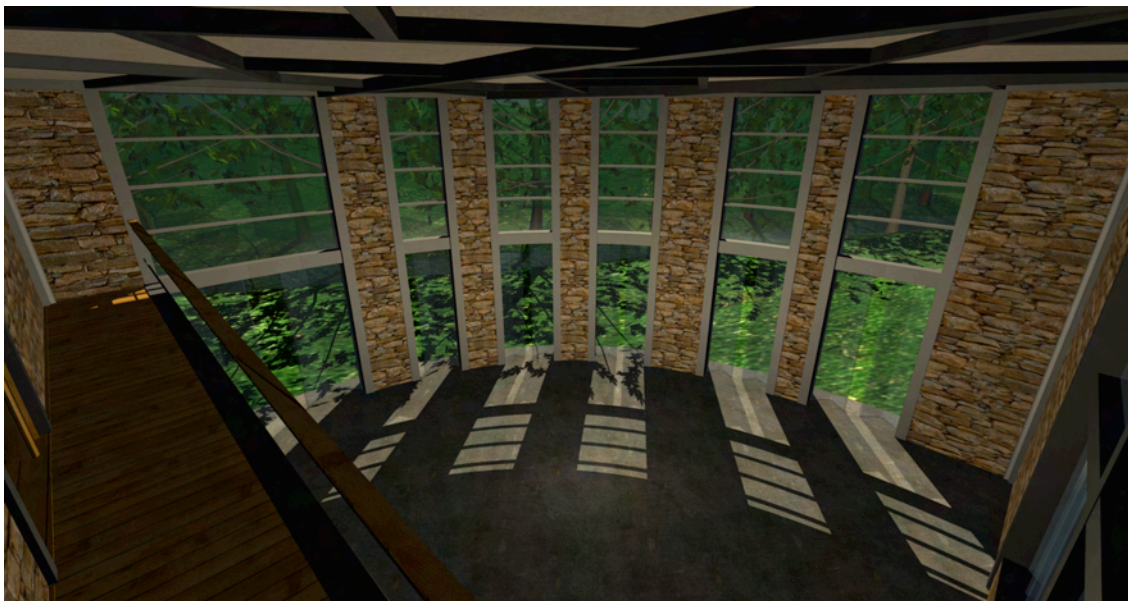
-Εργαστήρια

Υπάρχουν 15 συνολικά αιθουσες εργαστηριων. τα μεγεθη αυτων κυμαίνονται από πολύ μικρες, με σχεδον ατομικο χαρακτηρα, εως αρκετα μεγαλες, ικανες να υποστηριξουν πολυπληθεις ομαδες. Στα εργαστηρια που γειτνιαζουν, η μεσοτοιχια που τα χωριζει, διαθετει μεγαλες συρομενες πορτες, ώστε να δινεται η δυνατοτητα διασυνδεσης των χωρων.

-Χώρος διοργάνωσης Εργαστηρίου

Η αίθουσα αυτή στεγάζει την διοργάνωση του εκάστοτε εργαστηρίου, την γραμματεία και το αρχείο.

-Αίθριο

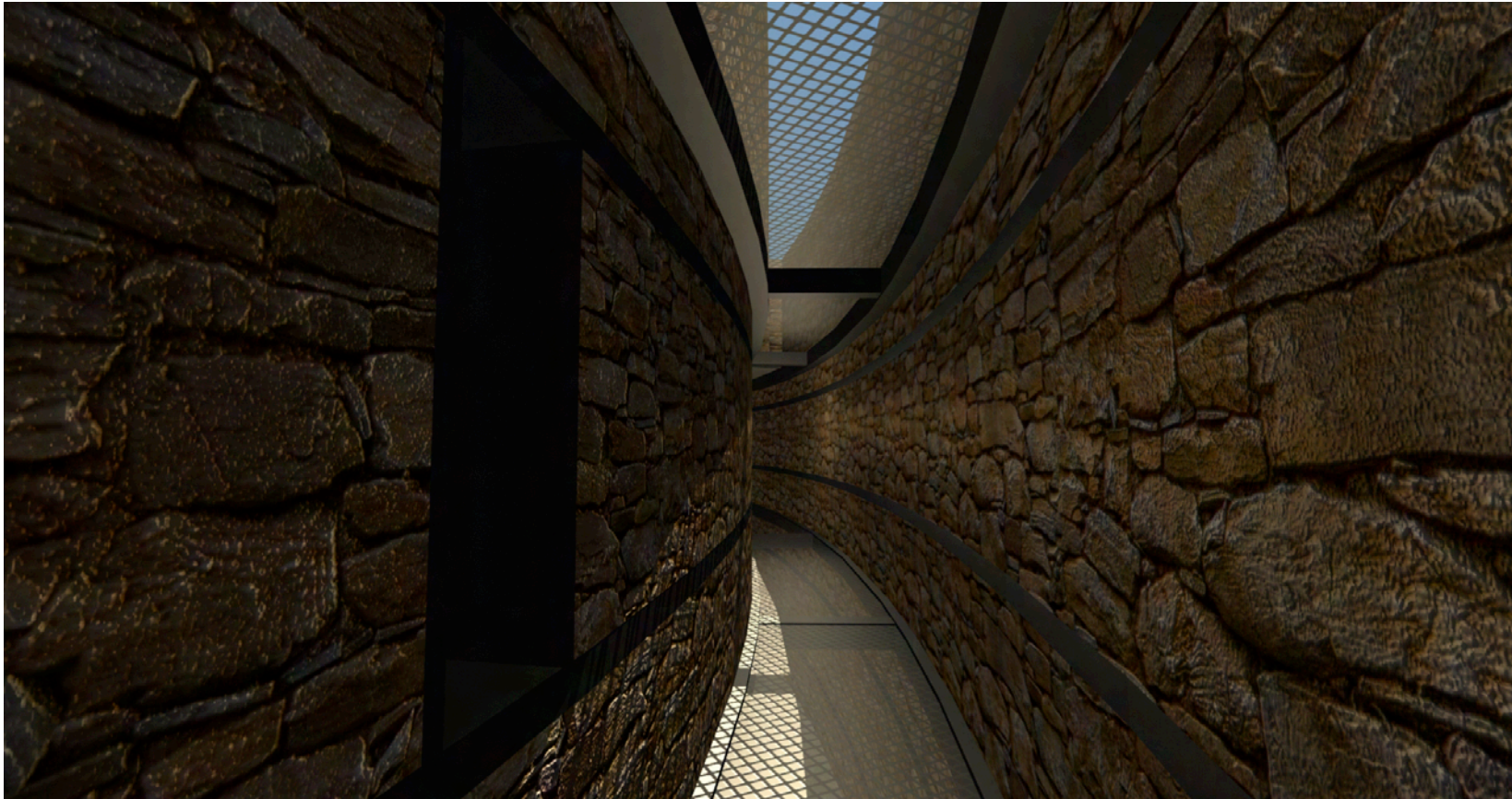
-Εστία +κουζίνα

Ο χώρος εστίασης, μπορεί να φιλοξενήσει έως και 100 άτομα. Στο βορειο ακρο του, βρίσκεται η κουζίνα, και ο παγκός εξυπηρέτησης. Πάνω από την κουζίνα υπάρχει ένα πατάρι, ελεύθερο από επιπλά, που παραπέμπει στον παραδοσιακό «οντά» της πελοποννησιακής αρχιτεκτονικής.

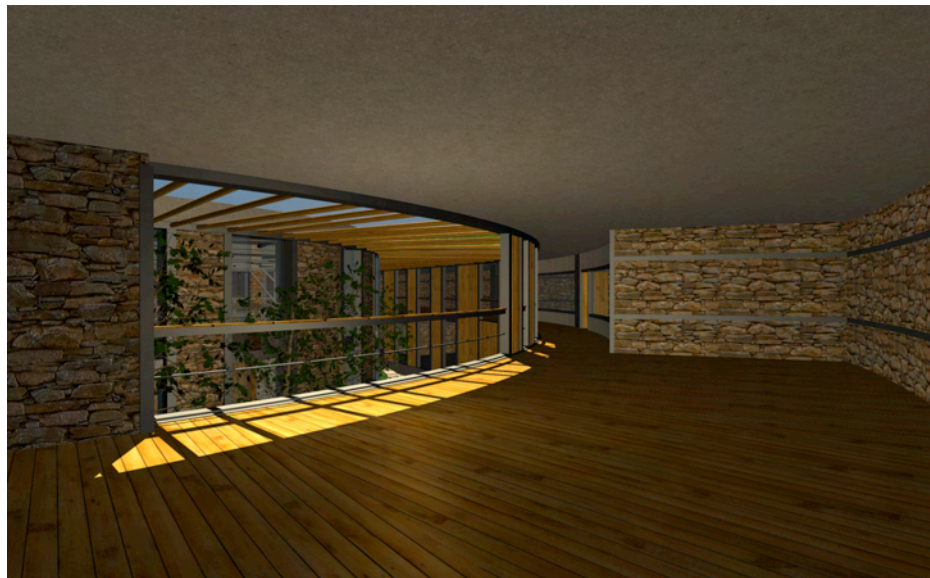
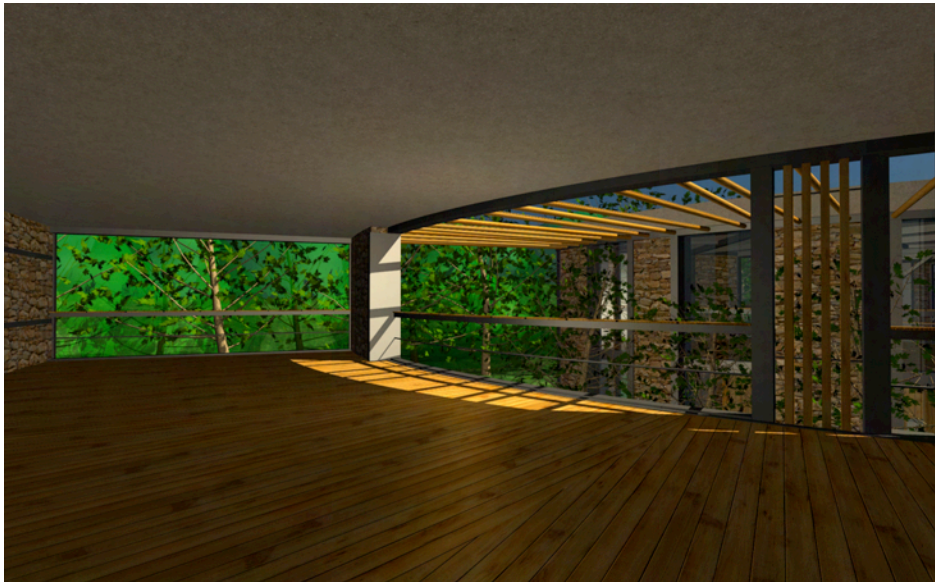
-Αποθηκευτικοί Χώροι

Υπάρχει ένας βασικός αποθηκευτικός χώρος γενικής χρήσης, καθώς και τρεις μικρότεροι, τοποθετημένοι κάτω από τα κλιμακοστάσια του συγκροτήματος.

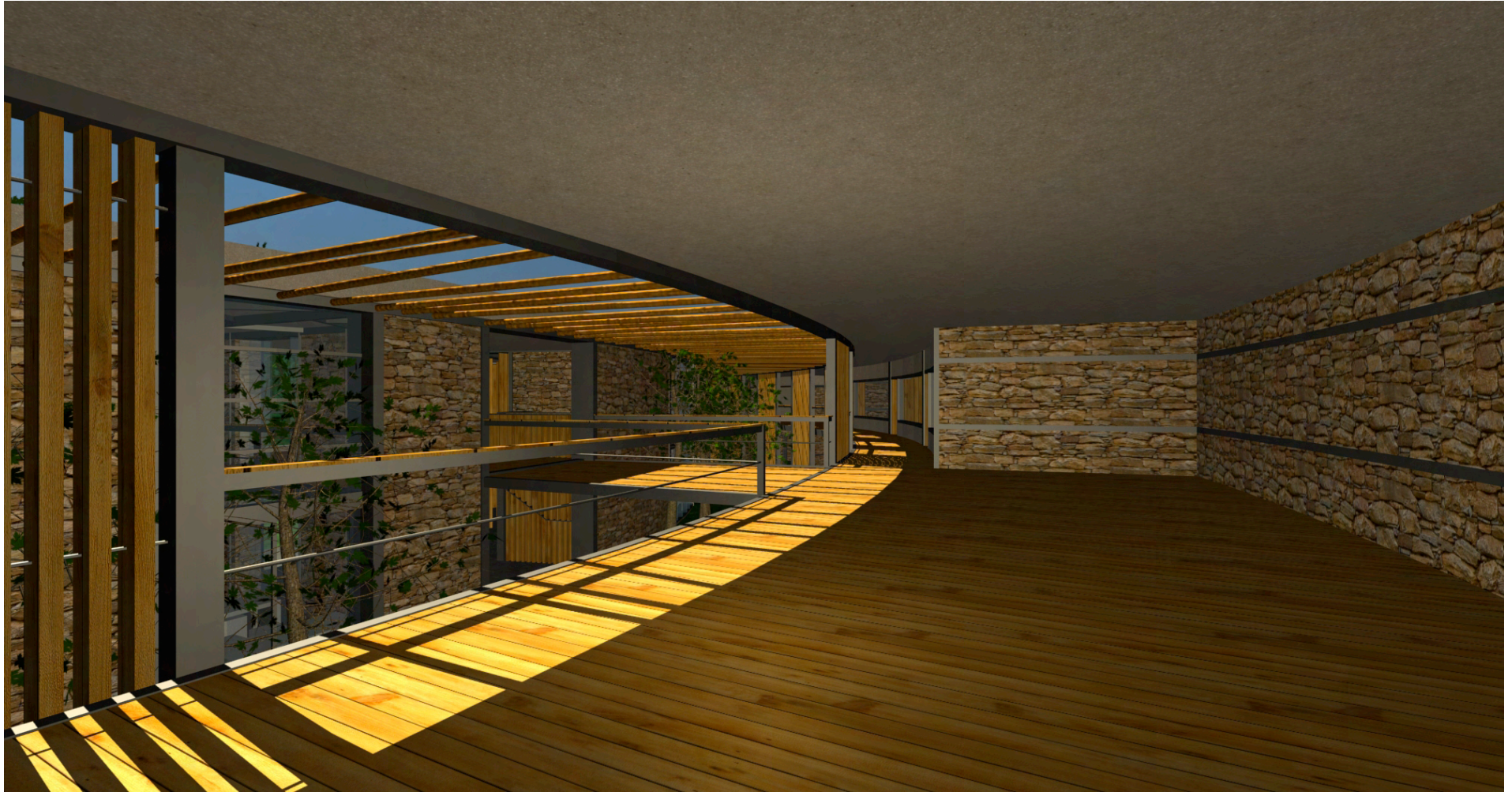
-Διάδρομος Συντήρησης

Πισω από τα κελια των φιλοξενουμένων, υπάρχει διάδρομος συντήρησης, που οδηγεί στο μηχανοστάσιο του ισόγειου. Μέσω των φωταγωγών που βρίσκονται πάνω από τον διάδρομο συντήρησης, παρέχεται αερισμός και φυσικός φωτισμός στα δωμάτια.

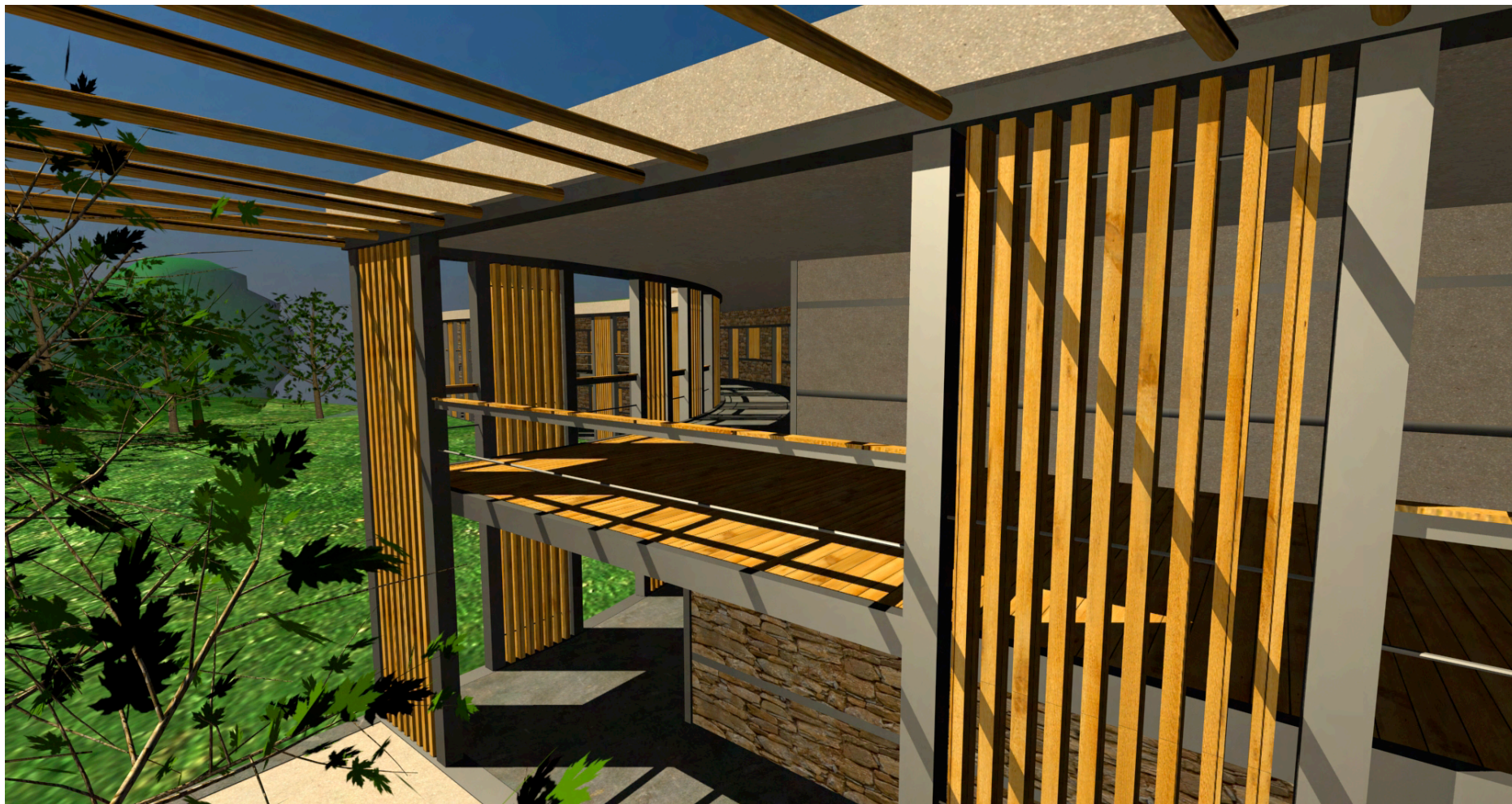

-Ημιυπαίθριοι χώροι

Κυριο στοιχειο της προτασης είναι ένα δικτυο ημιυπαιθριων χωρων που βασιζονται στο παραδοσιακο χαγιάτι. Το δικτυο αυτό αποτελεί ένα ειδος συνδετικου ιστου αναμεσα στις αιθουσες, όμως παραλληλα ειναι και το ιδιο μια ξεχωριστη οντοτητα, ενας μη συμβατικος χωρος που μπορεί να υποστηριξει πολλαπλες δραστηριωτητες. Λογω της φυσης του, ως μεταβατικος χώρος, το δικτυο αυτό μπορεί να αποτελέσει το εδαφος, για την προώθηση των κοινωνικών σχέσεων.

Κάτοψη Ισογείου 1:200

Κάτοψη 1ου ορόφου 1:200

Άνοψη 1:200